

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkr.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р.
про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Міністерства енергетики та вугільної промисловості України «Про затвердження Правил пожежної безпеки в компаніях, на підприємствах та в організаціях енергетичної галузі України» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, подані листом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 06.10.2017 № 04/14-9101.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом наказу пропонується затвердити Правила пожежної безпеки в компаніях, на підприємствах та в організаціях енергетичної галузі України (далі – проект Правил).

Згідно преамбули проекту наказу його розроблено відповідно до пункту 33 частини другої статті 17 Кодексу цивільного захисту України (далі – проект Кодекс) та пункту 3 розділу 1 Правил пожежної безпеки в Україні, затверджених наказом Міністерства внутрішніх справ України від 30.12.2014 № 1417.

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений у представлений редакції з огляду на нижчезазначене:

Проектом Правил пропонується на підприємствах, в установах та організаціях з метою координації і вдосконалення роботи, пов’язаної із

забезпеченням пожежної безпеки та контролем за її проведенням *створити служби пожежної безпеки* (пункт 4 розділу III проекту Правил).

Разом з тим, пропонується, що керівник енергетичного підприємства повинен визначити обов'язки посадових осіб щодо забезпечення пожежної безпеки, призначати наказом відповідальних за пожежну безпеку окремих будівель, цехів, споруд, приміщень, технологічного та інженерного обладнання, а також за утримання й експлуатацію технічних засобів протипожежного захисту (пункт 2 розділу IV проекту Правил).

Також, у проекті Правил передбачається положення, зокрема, стосовно залучення працівників до проведення заходів щодо запобігання пожежам, організації гасіння їх на енергетичних підприємствах, де пропонується створювати *добровільні пожежні дружини* (пункт 3 розділу IV проекту Правил).

Отже, виходячи з вищепереліченого, розробником пропонується створювати на енергетичних підприємствах *служби пожежної безпеки, добровільні пожежні дружини* та призначати осіб, відповідальних за пожежну безпеку.

Проте, в проекті Правил не зазначено при яких обставинах створюються ті чи інші *служби/дружини* і в чому полягає їх розбіжність якщо на підприємстві створена служба пожежної безпеки, то чи є необхідність створення ще й добровільної пожежної дружини.

Вважаємо за необхідне, у розділі III проекту Правил детальніше розкрити питання створення відповідних *служб/дружин*, а також на яких підприємствах повинні створюватись служби пожежної безпеки (наприклад, якщо мова йде про великі підприємства, оскільки на АЗС достатньо однієї особи, відповідальної за пожежну безпеку).

Пункт 5 розділу IV проекту Правил необхідно виключити, оскільки він не є предметом регулювання даного порядку.

Звертаємо увагу на те, що редакція проекту Правил містить повтори і дублювання норм (наприклад, підрозділ 7 розділу V), які містяться в наказі Міністерства внутрішніх справ України від 30.12.2014 № 1417 «Про затвердження Правил пожежної безпеки в Україні».

Відповідно до вимог нормопроектувальної техніки (абзац третій пункту 2.1 розділу II *наказу Міністерства юстиції України від 12.04.2005 № 34/5 «Про вдосконалення порядку державної реєстрації нормативно-правових актів у Міністерстві юстиції України та скасування рішення про державну реєстрацію нормативно-правових актів») нормативно-правовий акт:*

повинен розроблятися з урахуванням його галузевої належності, відповідати за обсягом регламентації визначеному в ньому предмету правового регулювання;

не повинен містити повторів норм права, які містяться в інших нормативно-правових актах;

не повинен включати положень, що належать до одного й того самого предмета правового регулювання.

Разом з цим, редакція проекту Правил порушує також норму статті 5 Закону про регуляторну політику у частині недопущення прийняття регуляторних актів, які дублюють діючі регуляторні акти.

Підсумовуючи зазначене, розробнику необхідно редакцію проекту Правил переглянути на предмет виключення дублюючих положень та привести її у відповідність до вищезазначених законодавчих актів України.

Пунктом 2.2 розділу VII проекту Правил передбачається, що забороняється *перепланування* приміщень без попереднього розроблення проектної документації, та її *узгодження* згідно з вимогами Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

Разом з тим, Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» не містить норму щодо перепланування приміщень та узгодження, натомість є норми щодо реконструкції, реставрації або капітального ремонту об'єктів будівництва та затвердження проектної документації.

Отже, пункт 2.2 розділу VII проекту Правил потребує приведення його у відповідність до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності».

Пунктом 2.8 розділу VII проекту Правил передбачається, що виконання робіт протилежного призначення, зокрема вогнезахист (вогнезахисне просочування глибоке чи поверхневе, вогнезахисне обробляння (фарбування, штукатурення, обмотування, облицювання), вогнезахисне заповнення), виконуються суб'ектами господарювання, які мають *ліцензію відповідно до вимог чинного законодавства*.

У пункті 1.4 розділу XV проекту Правил передбачається, що суб'ект господарювання, що здійснює монтаж, підтримання експлуатаційної придатності (технічне обслуговування) систем пожежогасіння (водяних, пінних, газових, порошкових, аерозольних), систем пожежної сигналізації, оповіщення про пожежу та управління евакуацією людей, *устаткування* для передачі тривожних сповіщень, а також систем протидимного захисту повинен ліцензію *відповідно до вимог чинного законодавства*.

Слід зазначити, що Закон України від 02.03.2015 № 222-VIII „Про ліцензування видів господарської діяльності” (далі – Закон № 222) регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає *виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню*, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності. Перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, визначено у статті 7 Закону № 222.

З огляду на викладене, у пункті 2.8 розділу VII та у пункті 1.4 розділу XV проекту Правил слова «ліцензію відповідно до вимог чинного законодавства» необхідно замінити словами «ліцензію відповідно до вимог статті 7 Закону України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності».

Разом з цим, звертаємо увагу, що у Переліку послуг і робіт протипожежного призначення, що підлягають ліцензуванню, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.11.2016 № 852 «Деякі питання ліцензування господарської діяльності з надання послуг і виконання робіт протипожежного призначення», є монтаж, підтримання експлуатаційної придатності (технічне обслуговування) систем пожежної сигналізації, оповіщення про пожежу та управління евакуацією людей, *устатковання* для передачі тривожних сповіщень.

Отже, у пункті 1.4 розділу XV проекту Правил слово «*устаткування*» необхідно замінити словом «*устатковання*».

Враховуючи зазначене, проект Правил потребує доопрацювання з урахуванням вище наданих зауважень.

Окрім того, наданий розробником АРВ до проекту наказу в цілому не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення АРВ, викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв’язати шляхом державного регулювання, зокрема, обґрунтувати, чому проблема не може бути розв’язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів, а також, чому зазначене регулювання стало актуальним саме зараз.

Проте, у АРВ до проекту наказу розробником зазначено, що основною проблемою, яка потребує врегулювання відповідним проектом наказу, є приведення проекту Правил до вимог Кодексу. Тобто, виходячи зі змістового наповнення розділу I АРВ по суті відсутнє належне обґрунтування доцільності затвердження редакції проекту Правил.

У зв’язку з цим, вищезазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, зокрема, *принципу доцільності*, а саме у частині не обґрунтованої необхідності державного регулювання господарських відносин з метою їх вирішення.

Враховуючи вищевикладене, проект наказу розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики доцільності, ефективності, збалансованості, визначених статтею 4 Закону

про регуляторну політику, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику у частинні підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства енергетики та вугільної промисловості України «Про затвердження Правил пожежної безпеки в компаніях, на підприємствах та в організаціях енергетичної галузі України».

В.о. Голови Державної
регуляторної служби України

В.П. Загородній